

der. Dette sker automatisk i journalen, medmindre sagsbehandleren angiver en anden frist på sagen.

Ved fremtagelser af sager, hvor der afventes svar udefra, rykkes der for svar, og sagen går tilbage til journalen med angivelse af ny erindrings- og fremtagelsesdato.

Herudover er visse sager – såsom regnskabssager og revisionssager – noteret til fast erindring, f.eks. hver måned.

Sager, der ikke er ekspederet og ikke afventer svar udefra, noteres efter ca. 2 måneder på restanceliste, der tilgår kontorchefen.

Alle sager skal efter systemet enten være noteret med fremtagelsesdato eller være på restanceliste med henblik på hurtig ekspedition.

Erindringssystemets opbygning skulle i sig selv udelukke, at en sag går ud af erindring. Menneskelige fejl kan selvfølgelig ikke udelukkes, men der skal normalt være tale om et sammenfald af menneskelige fejl for at erindringssystemet ikke fungerer.

Spørgsmål 7 til arbejdsministeren:

»Ad ministerens besvarelse af spørgsmål 3 angående sagen om statens forskudsvisse udbetalinger til arbejdsløhedskasserne, og idet der henvises til regler inden for visse dele af centraladministrationen om at lægge en sag ad acta, udbedes en beskrivelse af proceduren i arbejdsministeriet for at slutte en sag.«

Svar:

Der er ikke i arbejdsministeriet fastsat formelle regler vedrørende proceduren for at slutte en sag.

I praksis anvendes i departementets kontorer i alt væsentligt samme procedure for at slutte en sag. Denne kan beskrives som følger:

Henvendelser fra enkeltpersoner til ministeren eller ministeriet – herunder ankesager og spørgsmål fra folketinget – afsluttes, når der er afgået svar på henvendelsen, medmindre det af svaret fremgår, at man senere vil vende tilbage til sagen, i hvilket tilfælde sagen sættes i erindring, jfr. svaret på spørgsmål 3. Lovsager og andre sager om udstedelse af forskrifter afsluttes ved lovens vedtagelse/offentliggørelse eller ved udstedelsen af den pågældende forskrift.

I øvrigt afsluttes en sag ved, at kontorchefen eller den, han har bemyndiget dertil, noterer på sagen, at den »henlægges«, eller at den seneste skrivelse kan »lægges ved sagen« (l.v.s.).

Spørgsmål 12 til arbejdsministeren:

»Ad ministerens besvarelse af spørgsmål 3 og 7 angående sagen om statens forskudsvisse udbetalinger til arbejdsløhedskasser bedes oplyst, om der i øvrigt findes eksempler på, at erindringssystemet er svigtet.«

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af det af udvalget stillede spørgsmål 3 af 23. november 1984, skal der normalt være tale om et sammenfald af menneskelige fejl for at erindringssystemet ikke fungerer. Sådanne fejl kan selvfølgelig ikke udelukkes, men jeg er ikke bekendt med, at der i andre sager er opstået problemer som følge af, at erindringssystemet har svigtet.

Spørgsmål 14 til arbejdsministeren:

»Der anmodes om en begrundelse for, at man i 1978-standardvedtægten har anvendt ordene »forskud/a conto-refusion« (vedtægtens § 33, stk. 2), jfr., at der ikke i 1972-vedtægten er anvendt tilsvarende udtryk.«

Svar:

Som det fremgår af justitsministerens besvarelse af det af udvalget stillede spørgsmål nr. 11 af 20. december 1984, udsendte arbejdsdirektoratet den 25. marts 1976 AK-cirkulære nr. 27/76.

Cirkulæret blev udsendt i opfølgning af et udvalgsarbejde, der havde haft til opgave at komme med forslag til en forbedret statslig indsigt med arbejdsløhedskassernes regnskabsvæsen m.v. på baggrund af, at staten med a conto-refusion og forskudsvisse udbetalinger til arbejdsløhedskasserne løbende finansierede arbejdsløhedskassernes dagpengeudbetaling.

Af cirkulærets mange bestemmelser indeholder punkt 5 formuleringen: »A conto-refusioner og forskud fra direktoratet skal ind sættes på en særlig konto . . .«.

Det er i konsekvens heraf, at man ved revisionen af standardvedtægten for de statsanerkendte arbejdsløhedskasser i 1978 som